

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Диняка Сергія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 272 Кодексу адміністративного судочинства України

Київ
11 жовтня 2023 року
№ 162-3(І)/2023

Справа № 3-167/2023(313/23)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого, доповідача,
Петришина Олександра Віталійовича,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Диняка Сергія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 272 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Диняк С.В. із клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення частини третьої статті 272 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною третьою статті 272 Кодексу „судові рішення суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду справ, визначених

статтями 273–277, 282–286 цього Кодексу, набирають законної сили з моменту проголошення і не можуть бути оскаржені“.

Із матеріалів справи вбачається, що Диняк С.В. є генеральним директором Товариства з обмеженою відповідальністю „Юнігран“ (далі – Товариство).

У період з грудня 2021 року до лютого 2022 року на адресу Товариства засобами поштового зв'язку від Державної служби України з безпеки на транспорті (далі – Укртрансбезпеки) надійшло 1630 постанов, з яких 48 постанов про притягнення Диняка С.В. до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, передбаченого частиною другою статті 132¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Не погоджуючись із постановами, Диняк С.В. звернувся до Малинського районного суду Житомирської області з позовом до Укртрансбезпеки про визнання протиправними та скасування 48 постанов про притягнення його до адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері забезпечення безпеки на автомобільному транспорті, зафіксовані в автоматичному режимі.

Малинський районний суд Житомирської області рішенням від 23 грудня 2022 року адміністративний позов Диняка С.В. задовольнив частково. Частину постанов про притягнення останнього до адміністративної відповідальності скасував, а частину направив до Укртрансбезпеки на новий розгляд. Суд першої інстанції зазначив, що „в даному випадку мав місце одночасний розгляд адміністративних справ одним і тим же органом (посадовою особою) та під час прийняття постанов за наслідками їх розгляду підлягала застосуванню частина друга статті 36 кодексу, тобто, за результатами розгляду відповідач повинен був накласти лише одне адміністративне стягнення. Фіксуючи майже одночасно декілька (48) адміністративних правопорушень відповідач, проігнорувавши вимоги статті 36 Кодексу, порушив принцип пропорційності, допустив надмірний тягар для позивача, застосувавши стягнення за кожне правопорушення окремо.“

Не погодившись із судовим рішенням, Диняк С.В та Укртрансбезпеки подали апеляційні скарги.

Сьомий апеляційний адміністративний суд постановою від 23 лютого 2023 року задовольнив апеляційну скаргу Укртрансбезпеки, рішення суду першої інстанції скасував та ухвалив постанову, якою Диняку С.В. у задоволенні його позову відмовив. Відмовляючи Диняку С.В. у задоволенні позовних вимог, колегія суддів цього суду дійшла висновку, що „суд першої інстанції неправильно застосував частину другу статті 36 Кодексу, а взяв до уваги лише дати винесення постанов, помилково не врахувавши час розгляду кожної з них та специфіку розгляду даної категорії справ“.

Диняк С.В. оскаржив постанову Сьомого апеляційного адміністративного суду від 23 лютого 2023 року у касаційному порядку.

Касаційний адміністративний суд у складі колегії суддів Верховного Суду ухвалою від 12 червня 2023 року відмовив у відкритті касаційного провадження у справі на підставі пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу, оскільки касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню.

Автор клопотання вважає, що „обмеження касаційного оскарження, запровадженого частиною третьою статті 272 Кодексу, не відповідає положенням статей 1, 3, 8 Конституції України, оскільки є несправедливим та свавільним, не переслідує легітимну мету, не обумовлене суспільною необхідністю досягнення цієї мети, не є пропорційним та обґрунтованим, а також порушує сутнісний зміст права на захист“.

Також Диняк С.В. вважає, що „скасування“ частиною третьою статті 272 Кодексу вже наявного права на касаційне оскарження, порушило його права та гарантії, визначені статтями 21,22, 24 Основного Закону України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у цій справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо

неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Із аналізу конституційної скарги вбачається, що Диняк С.В., стверджуючи про неконституційність положення частини третьої статті 272 Кодексу, порівнює його з відповідними положеннями „первісної“ редакції Кодексу, цитує окремі положення Конституції України та посилається на рішення Конституційного Суду України. Однак Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що порівняння чинних положень законів України і їх попередніх редакцій, цитування приписів Основного Закону України та юридичних позицій Конституційного Суду України без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону України не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Отже, Диняк С.В. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Диняка Сергія Васильовича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 272 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**